

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 43. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638046832/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

sikker paa at fremkalde en sand Bifaldsstorm fra Tilhørerne, der stode endnu mere talrigt forsamlede end om Formiddagen, Hoved ved Hoved, længt ud paa Gangene. Efter halvanden Times Forløb gik man til Afstemning, umiddelbart efter et aendfuldt Foredrag af Ordføreren, der sluttede den hele Forhandling med de Ord: »Hvo Intet vover, han Intet vinder, men dristigt vovet, halvt er vundet.« I aandeløs Spænding ventede man paa Afstemningens Resultat, og da den var endt med Majoritet for Forfatningen, udbød der en saa ustandselig Jubel, som aldrig før havde lydt indenfor Salens rolige Vægge, og som neppe tillod Præsidenten at komme til Orde for dybt bevæget at proklamere Forfatningens Vedtagelse og udtale Ønsket om, at den maatte blive til Velsignelse for Fædrelandet.

Nye, uendelige Hurraraab ringede atter gennem Salens dænnegang ikke alene fra Tilhørerne, men ogsaa fra Raadets Medlemmer, og man skiltes ad under stor Bevægelse.

»Nu skulle vi have os en god Bœuf,« udbød Christian, da de vare komne ned i Slotsgaarden. »Man trænger til at leve lidt godt ved vigtige Begivenheder.«

»Jeg vilde give Noget til, at jeg havde været med at afgive Stemme deroppe,« sagde Knud, »og saa skulde ud til Kapitelgaarden,« tilføjede han sagtere.

»Hvad siger Du?« spurgte Christian.

»Jeg antager Dit Forslag,« svarede Knud.

Man gik op til en af de store Restaurationer. Paa den livlige Bevægelse, der herskede imellem de talrige Gjæster, kunde man strax mærke, at den vigtige Efterretning var naaet derhen, og rundt om i mindre Grupper diskuterede man det store Spørgsmaal.

»Mine Herrer!« raabte Christian, idet han rejste sig med sit Glas i Haanden. »Jeg foreslaaer, at vi drikke et Glas for den nye Forfatning.«

Nogle enkelte af de Tilstedeværende saae halvt fornærmede paa det unge Menneske, hvem de mistænkte for at ville gjøre sig vigtig, men de Øvrige modtog Skaalen med Begejstring, og den blev drukken under livlige Hurraraab. Hele det tilstedeværende Selskab, sammensat, som det jo altid paa